

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 P-564/2022-24

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA I RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja MARIN FRČKO, OIB 14110488111, Zagreb, Mlinarska 57, kojeg zastupa punomoćnik Željko Bartulović, odvjetnik u Splitu, Mažuranićevo šetalište 14, protiv prvotuženika ARAPOVAC NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB 79101924317, Kaštel Gomilica, Bruna Bušića 8, kojeg zastupa punomoćnik Goran Lučić, odvjetnik u Splitu, Domovinskog rata 26 i drugotuženika KRISTIJANA BUDIŠE, OIB 81620567383, Split, Šetalište Ivana Meštrovića 84C, kojeg zastupa punomoćnik Filip Ivan Žuro, odvjetnik u Splitu, Trg Hrvatske bratske zajednice 3a, radi utvrđenja prava vlasništva, izlučenja iz stečajne mase, predaje u posjed te brisanja založnog prava na nekretnini, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 20. rujna 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika prvotuženika i punomoćnika drugotuženika, 3. studenog 2023.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

I Utvrđuje se da je tužitelj temeljem pravomoćne presude zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-10175/2015, suvlasnik 1407/1919 (891 m² + 516 m²) dijela nekretnine upisane u zk.ul. broj 895, čest.zem. br. 5268/1, k.o. 329711 Solin, u naravi VINOGRAD, ORANICA sveukupne površine 1919 m², odnosno VINOGRAD površine 1028 m², te ORANICA površine 891 m², pa se nalaže tuženiku pod 1) da u roku od 15 dana izluči iz stečajne mase predmetni suvlasnički dio nekretnine i tužitelju izda odgovarajuću ispravu za izlučenje iz stečajne mase kao i ispravu za uknjižbu prava vlasništva navedenog suvlasničkog dijela nekretnine na njegovo ime, za 1407/1919 dijela, te da tužitelju preda nekretninu u (su)posjed slobodan od osoba i stvari i svih tereta i to sve u roku od 15 dana, a u protivnom će te isprave u cijelosti zamijeniti ova presuda.

II Ovlašćuje se tužitelj temeljem ove presude izvršiti brisanje svih založnih prava i zabilježbi na svojem suvlasničkom dijelu nekretnine, što predstavlja 1407/1919 dijela nekretnine upisane u zk.ul. broj 895, čest.zem. br. 5268/1, k.o. 329711 Solin, u naravi VINOGRAD, ORANICA sveukupne površine 1919 m², odnosno VINOGRAD površine 1028 m², te ORANICA površine 891 m², i to: zabilježbe ovrhe broj Z-

1992/14 temeljem rješenja o ovrsi broj Ovr-4498/14 Općinskog suda u Splitu od 10. veljače 2015. godine, zabilježbe spora broj Z-20589/2016 na temelju tužbe br. P-11503/2015 od 10. prosinca 2015, zabilježbe otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom pod 1) pod brojem Z-11008/2019, upisanog založnog prava u iznosu od 1.859.000,00 eura u predmetu broj Z- 2872/2008, upisanog založnog prava u iznosu od 2.275.000,00 eura u predmetu broj Z- 913/2012, te ustupanja založnog prava pod brojem Z- 5777/2020."

r i j e š i o j e

I Odbija se prijedlog da sud prekine ovaj postupak do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-1150/2019.

II Nalaže se tužitelju Marinu Frčko u roku od petnaest dana naknaditi prvotuženiku ARAPOVAC NEKRETNINE d.o.o. u stečaju troškove parničnog postupka u iznosu od 18.788,58 EUR / 141.562,56 kn¹.

III Odbija se zahtjev prvotuženika ARAPOVAC NEKRETNINE d.o.o. u stečaju da mu tužitelj Marin Frčko u roku od petnaest dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.368,70 EUR / 10.312,47 kn.

IV Nalaže se tužitelju Marinu Frčko u roku od petnaest dana naknaditi drugotuženiku Kristijanu Budiši troškove parničnog postupka u iznosu od 15.055,75 EUR / 113.437,55 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 3. studenoga 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

V Odbija se zahtjev drugotuženika Kristijana Budiše da mu tužitelj Marin Frčko u roku od petnaest dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 11.074,06 EUR / 83.437,50 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 3. studenoga 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev za utvrđenje da je suvlasnik 1407/1919 (891 m² + 516 m²) dijela nekretnine čest.zem. 5268/1, K.O. Solin, upisane u Z.U. 895, u naravi vinograd, oranica ukupne površine 1919 m², odnosno vinograd površine 1028 m² te oranica površine 891 m² i da se naloži prvotuženiku da u roku 15 dana izluči iz stečajne mase predmetni suvlasnički dio nekretnine i tužitelju izda odgovarajuću ispravu za izlučenje iz stečajne mase kao i ispravu za uknjižbu prava vlasništva navedenog suvlasničkog dijela nekretnine na njegovo ime, za 1407/1919 dijela te da tužitelju preda nekretninu u (su)posjed

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

slobodan od osoba i stvari i svih tereta i da će u protivnom te isprave zamijeniti presuda.

2. Istaknuo je i zahtjev da ga se ovlasti temeljem presude izvršiti brisanje svih založnih prava i zabilježbi na suvlasničkom dijelu nekretnine što predstavlja 1407/1919 dijela nekretnine čest.zem. 5268/1, K.O. Solin, upisane u Z.U. 895, u naravi vinograd, oranica ukupne površine 1919 m², odnosno vinograd površine 1028 m² te oranica površine 891 m² i to zabilježbe ovrhe broj Z-1992/14 temeljem rješenja o ovrši broj Ovr-4498/14 Općinskog suda u Splitu od 10. veljače 2015., zabilježbe spora broj Z-20589/2016 na temelju tužbe P-11503/2015 od 10. prosinca 2015., zabilježbe otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom pod brojem Z-11008/2019, upisanog založnog prava u iznosu od 1.895.000,00 EUR u predmetu broj Z-2872/2008, upisanog založnog prava u iznosu od 2.275.000,00 EUR u predmetu Z-913/2012 te ustupanja založnog prava pod brojem Z-5777/2020.

3. Izjavio je da je s prvotuženikom 25. rujna 2008. sklopio ugovor o prodaji nekretnina, a kasnije, 16. siječnja 2012. i aneks tog ugovora. Ugovorom o prodaji nekretnina tužitelj da je prodao prvotuženiku nekretnine označene kao kat. čest.zem. 5270/2 površine 516 m² i kat.čest.zem 5268/1 površine 891 m² u naravi vinograd i oranica, koje su spojene u jednu česticu i to čest.zem. 5268/1 upisanu u zemljišnoknjižni uložak 895 glavne knjige Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Solinu.

4. Izjavio je da je prvotuženik 30. listopada 2008. s BKS BANK AG Austria sklopio sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe, a kasnije 13. siječnja 2009. i dodatak tom sporazumu, sve radi osiguranja tražbine iz ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu od 17. listopada 2008. Na temelju spomenutog sporazuma o osiguranju novčane tražbine i dodatka tom sporazumu, BKS BANK AG Austria da je uknjižio založno pravo na nekretnini upisanoj u zemljišnoknjižni uložak 895 K.O. Solin za iznos od 1.859.000,00 EUR (Z-2872/08). Prvotuženik da je 12. travnja 2012. sa BKS BANK AG Austria sklopio Aneks br.1 sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe, temeljem kojeg je uknjiženo pravo zalogu za iznos od 2.275.000,00 EUR (Z-913/12).

5. Izjavio je tužitelj da je ugovor o jednokratnom gotovinskom kreditu od 17. listopada 2008. ništetan jer da je protivan odredbama Zakona o bankama. Radi utvrđenja ništetnosti ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu te sporazuma i dodatka sporazumu te aneksa sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava da su član prvotuženika kao i prvotuženik pred Općinskim sudom u Splitu pokrenuli parnicu protiv BKS BANK AG Austria koja se vodi pod poslovnim brojem P-1098/2022 (ranije P-11503/2015).

6. Izjavio je da je BKS BANK AG Austria pred Općinskim sudom u Splitu pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini koji se vodi pod poslovnim brojem Ovr-3224/21, koji je ustupljen ovom sudu. Tužitelj da je podnio tužbu radi proglašenja te ovrhe nedopuštenom, a da se taj postupak vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-1150/2019.

7. Tužitelj je izjavio da prvotuženik nije platio ugovoreni iznos kupoprodajne cijene od 200.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti zbog čega je tužitelj pred Općinskim sudom u Splitu vodio parnični postupak radi raskida ugovora i uspostave prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja. Taj postupak koji se vodio pod poslovnim brojem P-10178/2015 da je okončan pravomoćnom presudom zbog ogluhe, kojom je određeno da se raskida ugovor o prodaji nekretnina koji su tužitelj i prvotuženik sklopili 25. rujna 2008., kao i aneks ugovora o prodaji nekretnina od 16. siječnja 2012. na temelju kojih su prvotuženiku prodane nekretnine označene kao kat.čest.zem. 5270/2 i 5268/1, a koje su spojene u jednu česticu oznake kat.čest.zem. 5268/1. Osim toga, tom presudom da je naložena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja. Stoga da je izlučni vjerovnik prvotuženika u odnosu na 1407/1919 dijela nekretnine sada označene kao kat.čest.zem. 5268/1 K.O. Solin, a da mu stečajni upravitelj prvotuženika odbija predati suvlasnički dio nekretnine.

8. Izjavio je da je razlog zbog kojeg nije ranije podnio izlučnu tužbu taj što je s drugotuženikom kao razlučnim vjerovnikom sklopio sporazum o reguliranju međusobnih odnosa. Prema tom sporazumu, da su tužitelj i drugotuženik trebali učiniti uzajamne ustupke u svrhu stvaranja pretpostavki za donošenje i prihvaćanje stečajnog plana. Prema članku 4. tog sporazuma, sporazum se trebao smatrati raskinutim ukoliko skupština ne usvoji stečajni plan ili neka od stranaka ne izvrši neku od svojih obveza iz članka 2. sporazuma. Inzistiranjem na prodaji predmetne nekretnine na dražbi, drugotuženik da je nedvosmisleno poručio da nema namjeru podržati stečajni plan, pa da je tužitelj drugotuženika obavijestio o jednostranom raskidu sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa i opozivu izjave o odricanju od izlučnog prava.

9. Stečajni upravitelj prvotuženika i drugotuženik kao novi razlučni vjerovnik temeljem ugovora o naplatnom postupanju-prodaji potraživanja BKS BANK AG Austria od 11. veljače 2020. da su od ovog suda tražili prodaju predmetne nekretnine bez uvažavanja postojanja pravomoćne presude u korist predlagatelja osiguranja. Izjavio je da je stečajnom upravitelju prvotuženika uputio dopis sa zahtjevom da se suvlasnički dio predmetne nekretnine izluči iz stečajne mase i da se tužitelju preda odgovarajuća isprava za uknjižbu vlasništva spomenute nekretnine i da mu se preda nekretnina u suposjed. Stečajni upravitelj prvotuženika da se o tome nije očitovao. U stečajnom postupku koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem St-158/2017 da je doneseno rješenje o prodaji nekretnine, stoga da je tužitelj podnošenjem izlučne tužbe ovom sudu, tražio zaštitu svojih prava koja se temelje na pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/2015.

10. Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe i osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelj je predložio da sud izvede dokaze čitanjem isprava ugovora o prodaji nekretnina od 25. rujna 2008., ovjerenog prijevoda s njemačkog jezika jednokratnog gotovinskog kredita od 17. listopada 2008., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak broj 895 od 15. listopada 2008., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 4929 od 28. listopada 2008., sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008., dodatka sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 13. siječnja 2009., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 4929 od 23. prosinca 2008., aneksa br.1 sporazumu o

osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 12. travnja 2012., izvotka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 895 od 30. rujna 2022., presude zbog ogluhe i rješenja Općinskog suda u Splitu poslovnog broja 10178/2015 od 16. siječnja 2017. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, prijave tražbine u stečajnom postupku, rješenja ovog suda poslovnog broja 4St-158/2017-24 od 18. ožujka 2019., poruke elektroničke pošte od 14. rujna 2020., sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa od 29. listopada 2020., izjave tužitelja od 29. listopada 2020., obavijesti o jednostranom raskidu sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa te opozivu izjave o odricanju od izlučnog prava od 3. lipnja 2022., zahtjeva za izlučenje suvlasničkog dijela nekretnine iz stečajne mase s povratnicom te rješenja ovog suda poslovnog broja 4St-158/2017-152 od 16. rujna 2022. Predložio je da sud pribavi spise Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15, P-1150/19 i P-1098/2022. Predložio je da sud izvede dokaz saslušanjem stranaka.

11. Prvotuženik je u odgovoru na tužbu izjavio da se protivi tužbenom zahtjevu.

12. Izjavio je da je ne spori postojanje presude zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 kojom je raskinut ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen između tužitelja i prvotuženika zajedno s pripadajućim aneksom. Nakon sklapanja ugovora o kupoprodaji, a prije donošenja te presude, nekretnine koje su bile predmet prodaje, dakle čest.zem. 5270/2 i 5286/1 obje K.O. Solin su spojene s nekretninom oznake čest.zem 5270/1 K.O.Solin u jednu česticu koja nosi oznaku čest.zem. 5268/1 K.O. Solin upisanu u ZU 895 u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Solinu. Nakon provedene parcelacije tri katastarske čestice u čest.zem. 5268/1, a prije donošenja presude zbog ogluhe, na novonastaloj čestici da je financijskim sredstvima prvotuženika sagrađena nedovršena višestambena zgrada korisne površine 1.960,93 m², koja se sastoji od podruma, prizemlja, dva kata i niskog stambenog potkrovlja u kojoj su projektirana 24 stana s pripadajućim spremištima i parkirnim mjestima. Vrijednost novonastale nekretnine s pripadajućom zgradom, utvrđena i evidentirana u knjigama prvotuženika da iznosi 15.579.433,00 kn. Osim toga u ovršnom postupku koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodio pod poslovnim brojem Ovr-3224/2021 (prije Ovr-1132/19 i Ovr-4498/14) da je izvršena procjena vrijednosti nekretnine i da prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka iznosi 12.045.000,00 kn.

13. Izjavio je da je tužitelj na temelju presude zbog ogluhe pokušao uknjižiti pravo vlasništva na čest.zem. 5286/1. Njegov prijedlog da je odbijen odlukom zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Z-14645/17 jer su nekretnine koje su predmetom ugovora o kupoprodaji, nakon provedene parcelacije, poništene. Iz istih razloga je u stečajnom postupku odbijen zahtjev tužitelja za izdvajanje nekretnina iz stečajne mase koje su bile predmetom ugovora o kupoprodaji. Izjavio je da su stvari (nekretnine) koje su bile predmetom ugovora o kupoprodaji prestale postojati jer je parcelacijom formirana nova čestica koja postoji kao pojedinačna nekretnina i samostalna stvar. Utoliko da je prestala pravna i faktička mogućnost povrata stvari, pa da nije moguće udovoljiti stvarnopravnom ili izlučnom zahtjevu za povrat te stvari. Stoga da tužitelj nema osnovu tražiti utvrđenje suvlasništva na novoformiranoj čest.zem. 5268/1 čija je vrijednost veća od zbroja vrijednosti nekadašnjih čestica iz kojih je nastala, posebno uzimajući u obzir činjenicu

da je na čestici izgrađena građevina. Pored toga da je nejasan i neosnovan tužiteljev zahtjev za utvrđenje suvlasništva u dijelu 1407/1919 nekretnine čest.zem. 5268/1. Naime, tužitelj da potražuje utvrđenje suvlasništva u dijelu do kojeg je došao prostim matematičkim zbrojem površina nekadašnjih dviju čestica koje su postojale prije parcelacije i stavljanjem u omjer tako zbrojenih površina s površinom novoformirane čestice ispuštajući činjenicu da je riječ o novonastaloj nekretnini čija je vrijednost višestruko veća zbog stambene zgrade koja nije na njoj izgrađena sredstvima prvotuženika nakon sklapanja ugovora o kupoprodaji.

14. Izjavio je da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu u iznosu 6.133.707,66 kn glavnice i kamata po ugovoru o prodaji nekretnina od 25. rujna 2008., ustupa dijela tražbine i obračuna kamata. Prijavljena tražbina da je osporena od strane stečajnog upravitelja jer tužitelj nije dostavio dokumentaciju kojom bi dokazao osnovanost i visinu potraživanja. Stoga je tužitelj rješenjem ovog suda od 29. siječnja 2020. upućen da roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu protiv prvotuženika (stečajnog dužnika) radi utvrđivanja osporene tražbine ili predloži nastavak parnice ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak u odnosu na osporenu tražbinu. U ostavljenom roku tužitelj nije pokrenuo parnicu, pa mu je prestao status stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda.

15. Izjavio je da je tužitelj pred Općinskim sudom u Splitu pokrenuo postupak radi proglašenja ovrhe (poslovni broj Ovr-4498/14) nedopuštenom, a koja se vodi pod poslovnim brojem P-1150/19. U tom postupku tužitelj traži proglašenje nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-4498/14 (sada Ovr-3224/2021) zbog navodne ništetnosti ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu i pratećih sporazuma sklopljenih između prvotuženika i društva BKS Bank AG Klagenfurt.

16. Izjavio je i to da se u postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-1150/19 raspravlja o ništetnosti ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu od 17. listopada 2008., pa je predložio da sud prekine ovaj postupak do pravomoćnog okončanja postupka koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-1150/2019. No svakako, izjavio je da tužitelj nije ovlašten postavljati zahtjev za brisanje založnih prava i zabilježbi ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu jer nije suvlasnik dijela nekretnine u odnosu na koju postoji uknjiženo založno pravo.

17. Predložio je izvesti dokaze čitanjem isprava izvotka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 895 za K.O. Solin, rješenja ovog suda poslovnog broja St-158/2017-60 od 29. siječnja 2020., obrasca 18. prijave tražbine u stečajnom postupku, obračuna zateznih kamata, rješenja ovog suda poslovnog broja St-158/2017-24 od 18. ožujka 2019. i procjemenog elaborata primljen na Općinskom sudu u Splitu 21. travnja 2017. Predložio je da sud učini uvid u spis zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Splitu pod brojem Z-14645/17 te spis Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-1150/2019.

18. Drugotuženik je u odgovoru na tužbu izjavio da se protivi tužbenom zahtjevu.

19. Izjavio je da je tužitelj ugovorom o prodaji nekretnina od 25. rujna 2008. i pripadajućim aneksom ugovoru od 16. siječnja 2012. prodao prvotuženiku dvije čestice zemlje, čest.zem. 5270/2 i 5268/1 K.O. Solin. Prvotuženiku da je osim tužitelja, Elena Piplović prodala čest.zem. 5270/1 K.O. Solin. Nakon kupnje, od te tri čestice zemlje da je formirana nova nekretnina, posebne oznake, broja i površine 1919 m². Potom da je prvotuženik u korist BKS BANK AG upisao zalog na nekretnini i od kreditnih sredstava sagradio zgradu. Prijašnje tri nekretnine da su prestale postojati jer je formirana nova zasebna nekretnina. Izjavio je da u tom slučaju, kada individualno određena stvar, poput nekretnine, prestane postojati, bilo u pravnom, bilo u stvarnom smislu prestaje i mogućnost povrata takve stvari. Vlasnik takve stvari da može umjesto povrata stvari jedino ostvariti obveznopravni zahtjev prema drugoj osobi, ovisno o razlozima prestanka ili propasti stvari određene kao "species".

20. Izjavio je da je pravomoćnošću presude zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu, poslovnog broja P-10178/15 došlo do raskida ugovora o prodaji nekretnina tužitelja i prvotuženika. No prije raskida ugovora da su dvije nekretnine koje su bile predmet činidbe, odnosno kupoprodaje prestale postojati kao individualno određene stvari, pa da se ima smatrati da je došlo do prestanka postojanja ili propasti tri čestice zemlje koje su bile objekt kupoprodaje iz 2008. Stoga da više nema mogućnosti za ostvarenje zahtjeva za povrat stvari, niti postoji zahtjev za traženje povrata stvari. Tužitelj da sada ima obveznopravni zahtjev prema prvotuženiku zbog prestanka postojanja njegovih stvari koje su bile objekt činidbe iz kupoprodaje iz 2008., a jer se vrijednost tih stvari nalazi u imovini prvotuženika. Izjavio je da objekt činidbe pravnog posla kupoprodaje iz 2008. nije bio suvlasnički dio 1407/1919 zemljišta s izgrađenom zgradom da bi tužitelj mogao tražiti s uspjehom vraćanje suvlasničkog dijela nove nekretnine s izgrađenom zgradom. Time da zapravo tužitelj traži više od onoga što je prodao prvotuženiku jer je prodao zemljište bez zgrade, a sada da traži istu površinu zemlje s izgrađenom zgradom. Osim toga kazao je da tužitelj nema posjed nekretnine još od kupoprodaje, niti je suinvestitor gradnje, dok je prvotuženik ishodio sve dozvole za gradnju, založio nekretninu i izgradio nedovršenu zgradu.

21. Izjavio je da je tužitelj svjestan da ima samo novčano potraživanje prema prvotuženiku, radi čega je prijavio potraživanje u stečajnom postupku. Izjavio je da je vrijednost njegova zahtjeva nejasna. To stoga što je ugovorom iz 2008. prodao nekretnine za cca 642.000,00 EUR, a potom nakon četiri godine aneksom iz 2012. umanjio kupoprodajnu cijenu za više od 75% na vrijednost od 200.000,00 EUR. Stoga da se može pretpostaviti da je jedan dio kupoprodajne cijene isplaćen tužitelju na ruke, posebno ako se ima na umu da je prvotuženik prethodno založio nekretninu i realizirao znatno veća novčana sredstva od izvorno ugovorene kupoprodajne cijene. Stoga da bi se moglo pretpostaviti da je presuda zbog ogluhe ishodena prethodnim dogovorom predlagatelja osiguranja i bivšeg zastupnika po zakonu prvotuženika Josipa Poljaka da bi se naštetilo interesima vjerovnika BKS BANK AG.

22. Izjavio je da neovisno o presudi zbog ogluhe BKS BANK AG ima pravo na namirenje iz vrijednosti predmetne nekretnine. Stoga da je radi naplate novčane tražbine BKS BANK AG pokrenula ovršni postupak koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodio pod poslovnim brojem Ovr-3224/2021 (prije Ovr-4498/14 i Ovr-1132/2019) u koji je kao pravni slijednik BKS BANK AG stupio. Općinski sud u Splitu je 6. svibnja 2022. donio rješenje poslovnog broja Ovr-3224/2021 kojim je utvrđen prekid postupka te se oglasio nenadležnim za postupanje nakon čega je ustupio

predmet ovom sudu u predmetu poslovnog broja St-158/2017. Izjavio je da je BKS BANK AG valjano stekao založna prava na nekretninama.

23. Izjavio je da su neistiniti navodi tužitelja da nije podnio tužbu zbog sklapanja sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa s drugotuženikom od 29. listopada 2020. Naime, izjavio je da je prije sklapanja tog sporazuma tužitelj podnio prigovor treće osobe od 22. studenoga 2018. kao i izlučnu tužbu u ovršnom postupku tj. tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u postupku koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-1150/2019. S obzirom na to da se u tom postupku raspravlja o činjeničnim navodima iz ove tužbe predložio je da sud prekine postupak do pravomoćnog okončanja postupka koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-1150/2019. Izjavio je da je sporazum o reguliranju međusobnih odnosa bio pokušaj drugotuženika da se na miran način kroz stečajni plan razriješe odnosi s zainteresiranim osobama vezano za poslovanje prvotuženika, a ne samo s tužiteljem.

24. Izjavio je da je ovaj sud 15. veljače 2021. donio rješenje poslovnog broja St-158/2017 kojim je potvrđen stečajni plan u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom, protiv kojeg rješenja je BKS BANK AG podnio žalbu navodeći da je način isplate vjerovnika prema potvrđenom stečajnom planu utemeljen na neistinitim i netočnim podacima. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske da je rješenjem poslovnog broja PŽ-1489/2021 od 30. ožujka 2021. prihvatio žalbu i predmet vratio na ponovni postupak. Zbog toga, a i zbog problema s vjerovnicima i izvođačima oko organizacije gradilišta u svrhu nastavka poslovanja da je propao pokušaj nastavka poslovanja prvotuženika. Izjavio je i to da su u cijelosti neosnovani navodi tužitelja o valjanosti ugovora o kreditu koji su sklopljeni između BKS BANK AG i prvotuženika.

25. Predložio je izvesti dokaze čitanjem isprava izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 27. siječnja 2021. do 27. travnja 2021., izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 27. siječnja 2022. do 27. travnja 2022. Predložio je izvesti dokaze saslušanjem tužitelja i svjedoka Josipa Poljaka. Predložio je da sud pribavi spise Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-1150/2019 i P-1098/2022.

26. Tužitelj je pored dokaza predloženih u tužbi, na pripremnom ročištu predložio izvesti i dokaz saslušanjem svjedoka Željka Bilića.

27. Drugotuženik je istaknuo prigovor pobijanja pravne radnje u stečaju i to radnje propuštanja prvotuženika prilikom donošenja presude zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/2015. To stoga što je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad prvotuženikom podnesen 13. veljače 2017., a presuda zbog ogluhe postala pravomoćna 13. ožujka 2017. Zastupnik po zakonu prvotuženika da nije odgovorio na tužbu, niti je izjavio žalbu protiv presude, dok je tužitelju bilo poznato da se prvotuženik nalazi u financijskim teškoćama i da mu prijeti nesposobnost za plaćanje. Donošenje presude zbog ogluhe da je pogodovalo tužitelju kao vjerovniku. Time da se nastojalo staviti tužitelja u položaj izlučnog vjerovnika. Predložio je da sud pribavi spis formiran prilikom vođenja predstečajnog postupka nad prvotuženikom pred Financijskom agencijom.

28. Tužitelj je na ove navode drugotuženika odgovorio navodeći da Josip Poljak nije bio član uprave prvotuženika, već član prvotuženika. Izjavio je da je zastupnik po zakonu prvotuženika bila Anita Radeljić. Izjavio je da se tužitelju nije pogodovalo, a to da potvrđuje i činjenica da je tužba u povodu koje je donesena presuda zbog ogluhe poslovnog broja P-10178/2015, podnesena 25. rujna 2015., odnosno znatno ranije nego su nastupili stečajni razlozi kod prvotuženika. U tom postupku da su prvotuženika zastupali punomoćnici iz reda odvjetnika.

29. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je temeljem pravomoćne presude zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu, poslovnog broja P-10175/2015, suvlasnik 1407/1919 dijela nekretnine čest.zem. br. 5268/1, K.O. 329711 Solin upisane u zemljišnoknjižni uložak broj 895 ukupne površine 1919 m². Osim toga predmet ovog postupka je i zahtjev tužitelja za izlučenjem suvlasničkog dijela iz stečajne mase prvotuženika, kao i zahtjev za izdavanjem isprave za uknjižbu prava vlasništva suvlasničkog dijela nekretnine na ime tužitelja i predaju nekretnine u (su)posjed.

30. Predmet ovog postupka je i zahtjev tužitelja za brisanje založnih prava i zabilježbi na suvlasničkom dijelu nekretnine, dakle na 1407/1919 dijela nekretnine čest.zem. br. 5268/1, K.O. 329711 Solin upisane u zemljišnoknjižni uložak broj 895 ukupne površine 1919 m².

31. Sud je radi donošenja odluke o tužbenim zahtjevima izveo dokaze čitanjem isprava ugovora o prodaji nekretnina od 25. rujna 2008., ovjerenog prijevoda s njemačkog jezika jednokratnog gotovinskog kredita od 17. listopada 2008., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak broj 895 od 15. listopada 2008., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 4929 od 28. listopada 2008., sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008., dodatka sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 13. siječnja 2009., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 4929 od 23. prosinca 2008., aneksa br.1 sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 12. travnja 2012., izvatka iz zemljišne knjige za zemljišnoknjižni uložak 895 od 30. rujna 2022., presude zbog ogluhe i rješenja Općinskog suda u Splitu poslovnog broja 10178/2015 od 16. siječnja 2017. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, prijave tražbine u stečajnom postupku, rješenja ovog suda poslovnog broja 4 St-158/2017-24 od 18. ožujka 2019., poruke elektroničke pošte od 14. rujna 2020., sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa od 29. listopada 2020., izjave tužitelja od 29. listopada 2020., obavijesti o jednostranom raskidu sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa te opozivu izjave o odricanju od izlučnog prava od 3. lipnja 2022., zahtjeva za izlučenje suvlasničkog dijela nekretnine iz stečajne mase s povratnicom, rješenja ovog suda poslovnog broja 4St-158/2017-152 od 16. rujna 2022., rješenja ovog suda poslovnog broja St-158/2017-60 od 29. siječnja 2020., obrasca 18. prijave tražbine u stečajnom postupku, obračuna zateznih kamata,procjembenog elaborata od 21. travnja 2017., izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 27. siječnja 2021. do 27. travnja 2021. i izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 27. siječnja 2022. do 27. travnja 2022.

32. Sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja i svjedoka Josipa Poljaka.

33. Sud nije pribavljao spise Općinskog suda u Splitu poslovnih brojeva P-10178/15, P-1150/19, P-1098/2022 i Z-14645/17 jer nije bilo potrebe za izvođenjem dokaza čitanjem isprava sadržanih u tim spisima. Sud nije izveo niti dokaz saslušanjem svjedoka Željka Bilića, niti saslušanjem drugotuženika jer nije bilo potrebe za izvođenjem tih dokaza. Naime, bitne činjenice za rješenje stranačkog spora sud je utvrdio iz sadržaja pročitanih isprava koje su stranke dostavile u ovom postupku, a poglavito iz sadržaja iskaza tužitelja i svjedoka Josipa Bilića koji su neposredno sudjelovali u pravnim poslovima u vezi s kojima je i nastao stranački spor.

34. Sud nije prihvatio prijedlog za prekid postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-1150/2019 u kojem tužitelj traži proglašenje nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Ovr-4498/14 zbog ništetnosti ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu i sporazuma o osiguranju koji su sklopili prvotuženik i BKS BANK AG. Odluka o tom zahtjevu ne predstavlja prethodno pitanje za odluku u ovoj parnici, pa je sud odbio prijedlog za prekid postupka i odlučio kao što je sadržano u izreci rješenja pod točkom I.

35. Nema spora među strankama o tome da je tužitelj bio vlasnik zemljišta označenih kao čest.zem.5270/2 K.O. Solin i čest.zem. 5268/1 K.O. Solin, koja su bila upisana u ZU 895.

36. Nema spora niti o tome da je tužitelj tim nekretninama raspolagao u korist prvotuženika ugovorom od 25. rujna 2008., niti o tome da su ta zemljišta spojena u čest.zem.5268/1.

37. Nema spora niti o tome da je površina zemljišta kojima je tužitelj raspolagao ugovorom sklopljenim s prvotuženikom 516 m² i 891 m², odnosno ukupno 1.407 m². Iz izvotka iz zemljišne knjige za nekretninu koja sada nosi oznaku kat.čest.zem. 5268/1, a koja je nastala spajanjem čestica koje su prethodno bile u vlasništvu tužitelja, vidjeti je da je sada površina te nekretnine 1919 m². Ta činjenica potvrđuje tvrdnju tuženika da je čest.zem. 5268/1 nastala spajanjem kako nekretnine koja je bila u vlasništvu tužitelja, dakle spomenuta dva zemljišta tako i još jedne nekretnine i to nekretnine koja je bila u vlasništvu Elene Piplović, oznake čest.zem.5270/1 K.O. Solin.

38. Nema spora niti o tome da je tužitelj protiv prvotuženika vodio parnični postupak pred Općinskim sudom u Splitu u kojem je donesena presuda zbog ogluhe poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017.

39. Iz te presude vidjeti je da je prihvaćen tužiteljev zahtjev kojim je traženo da raskine ugovor o prodaji nekretnina sklopljen između tužitelja i tuženika 25. rujna 2008. te aneks ugovora o prodaji nekretnina od 16. siječnja 2012. kojim su prvotuženiku prodane nekretnine upisane pri Općinskom sudu u Splitu, Stalna služba u Solinu, K.O. Solin, kat.čest.zem. 5270/2 te kat.čest.zem. 5268/1, koje su spojene u jednu česticu upisanu u Z.U. 895, kat.čest.zem.5268/1 te je naložena uspostava

ranijeg zemljišnoknjižnog stanja na nekretninama upisanim u Z.U. 895, kat.čest.zem. 5268/1 i 5270 koje su spojene u jednu česticu kat.čest.zem.5268/1.

40. Nema spora niti o tome da je nad prvotuženikom otvoren stečajni postupak. Vidjeti je iz rješenja ovog suda poslovnog broja St-158/2017-24 da je stečajni postupak nad prvotuženikom otvoren 18. ožujka 2019. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela je Financijska agencija 10. veljače 2017., nakon što je rješenjem Klase: UP-I/110/07/15-01/8713, Ur.broj:04-06-16-8713-44 od 28. studenoga 2016. obustavljen postupak predstečajne nagodbe nad prvotuženikom.

41. Nema spora niti o tome da je tužitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom prijavio novčanu tražbinu i to tražbinu neisplaćene kupoprodajne cijene po ugovoru o kupoprodaji nekretnina od 25. rujna 2008., (iako je prethodno tražio dokidanje učinaka ugovora o kupoprodaji). Vidjeti je to uostalom iz obrasca prijave tražbine u stečajnom postupku.

42. Nema spora niti o tome da je na nekretnini prvotuženika označenoj kao kat.čest.zem. 5268/1 K.O. Solin upisanoj u ZU 895 uknjiženo založno pravo kao teret nekretnine i to vidjeti je iz izvotka iz zemljišne knjige za ZU 895 temeljem sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008. u iznosu od 1.859.000,00 EUR te na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008. i aneksa 1. sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008. u iznosu od 2.275.000,00 EUR. Založno pravo ustupljeno je na temelju ugovora o naplatnom postupanju- prodaji potraživanja od 11. veljače 2020. od BKS BANK AG drugotuženiku.

43. Nema spora niti o tome da je tražbina koja je osigurana založnim pravom nastala na temelju ugovora o kreditu. Iz ugovora o jednokratnom gotovinskom kreditu vidjeti je da su ga sklopili prvotuženik i BKS BANK AG 30. listopada 2008. Na taj datum sklopljeni su i sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe radi osiguranja novčane tražbine jednokratnog gotovinskog kredita u iznosu od 1.430.000,00 EUR, a potom 12. travnja 2012. aneks br.1. sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe kojim je ovlašten založni vjerovnik uknjižiti založno pravo na nekretnini prvotuženika na maksimalni iznos od 2.275.000,00 EUR.

44. Sporno je, je li tužitelj na temelju presude Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/2015 od 16. siječnja 2017. ponovno stekao vlasništvo, odnosno suvlasništvo nekretnine označene kao kat.čest. zem. 5268/1 K.O.Solin nastale spajanjem tri zemljišta i ako je, koliki je tužiteljev suvlasnički dio.

45. Sporno je i to može li tužitelj zahtijevati izdvajanje suvlasničkog dijela nekretnine iz stečajne mase prvotuženika, kao i to može li zahtijevati predaju isprave (izjave) podobne za upis svog prava u zemljišnim knjigama i predaju nekretnine u suposjed.

46. Tu odmah treba kazati da tužitelj traži utvrđenje suvlasništva odlukom koju će sud donijeti u ovom postupku, a istovremeno postavlja zahtjev da mu prvotuženik preda ispravu (izjavu) podobnu za upis prava u zemljišnim knjigama. Međutim on nema zahtjev prema prvotuženiku kakav je istaknuo jer je takav zahtjev nespojiv s označenom osnovom stjecanja prava na nekretnini na kojoj je prvotuženik upisan kao vlasnik. Naime, izjava volje nositelja prava na nekretnini, kojom taj pristaje na uknjižbu, relevantna je i potrebna kod stjecanja prava vlasništva na nekretnini temeljem pravnog posla, odnosno kada se prijedlog za uknjižbu predlaže na temelju privatnih isprava, sukladno članku 59. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" broj 63/2019. i 128/2022.).

47. Sporno je i to ima li tužitelj ovlaštenje tražiti brisanje uknjiženih založnih prava i zabilježbi na predmetnoj nekretnini.

48. Propisano je člankom 147. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15. i 104/17, dalje: SZ) da osoba koja na temelju kojega svoga stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne ulazi u stečajnu masu nije stečajni vjerovnik. Njezino će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima za ostvarivanje tih prava izvan stečajnoga postupka.

49. U izvratku iz zemljišne knjige broj 895 upisana je nekretnina oznake kat.čest. 5268/1, vinograd, oranica, a kao vlasnik nekretnine upisan je prvotuženik. Drugotuženik je upisan kao ovlaštenik založnog prava na temelju ugovora o naplatnom postupanju- prodaji potraživanja od 11. veljače 2020.

50. Tužitelj se u stečajnom postupku deklarirao kao izlučni vjerovnik navodeći da ima stvarno pravo na nekretnini prvotuženika, a osim toga i kao stečajni vjerovnik novčane tražbine kupoprodajne cijene na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnine na kojoj istovremeno tvrdi da ima pravo koje ga ovlašćuje na izdvajanje stvari iz stečajne mase. U obavijesti koju je poslao stečajnom upravitelju 29. kolovoza 2022. izjavio je da je izvanknjižni vlasnik nekretnine označene kao kat.čest. 5268/1, K.O. Solin, točnije da je suvlasnik te nekretnine kojem pripada suvlasnički dio te nekretnine određen razmjerom 1407/1919.

51. Toj obavijesti prethodilo je sklapanje pravnog posla s drugotuženikom naziva Sporazum o reguliranju međusobnih odnosa od 29. listopada 2020. Na temelju tog sporazuma strane sporazuma su odredile da će drugotuženik u roku od osam dana od pravomoćnosti potvrde o usvajanju stečajnog plana sklopiti ugovor o kupoprodaji na temelju kojega će se predlagatelju osiguranja bez naknade dati u vlasništvo stan 6, ulaz C, slobodan od tereta, prema "skici stana" koja je Prilog 1 Sporazuma. S druge strane trebao je tužitelj između ostalih, dati izjavu o odricanju od izlučnog prava koje se temelji na pravnoj osnovi presudi Općinskog suda u Splitu, poslovnog broja P-10178/2015 od 16. siječnja 2017. Taj pravni posao tužitelj je, tako je napisano u dopisu koji je datiran na 3. lipnja 2022. i upućen drugotuženiku, raskinuo te je opozvao izjavu o odricanju od izlučnog prava. No ovi pravni poslovi nisu od utjecaja na odnose tužitelja i prvotuženika jer je riječ o poslovima tužitelja i drugotuženika.

52. Tužitelj je u tužbi izjavio da je na prvotuženika prenio vlasništvo nekretnina označenih kao kat.čest. 5270/2 i 5268/1, oba zemljišta u K.O. Solin ugovorom o

kupoprodaji nekretnina od 25. rujna 2008. Te su čestice spojene s kat.čest. 5270/1, K.O. Solin u kat.čest. 5268/1, K.O. Solin. No, kazao je i da je taj ugovor raskinut presudom Općinskog suda u Splitu, poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017. jednako kao i aneks tom ugovoru koji su tužitelj i prvotuženik sklopili 16. siječnja 2012.

53. Smatrao je da je na temelju spomenutih činjenica stekao suvlasništvo nekretnine označene kao čest.zem. 5268/1 K.O.Solin upisane u ZU 895 te zahtjev na izlučenje suvlasničkog dijela 1407/1919 i predaju u suposjed nekretnine.

54. Međutim, tužitelj je ugovorom o kupoprodaji nekretnine raspolagao vlasništvom pojedinačnih zemljišta, različitih od predmetne nekretnine koja više ne postoje, nakon što su parcelacijom spojena u predmetnu nekretninu.

55. Presudom Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017. prihvaćen je zahtjev da se raskine ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen između tužitelja i prvotuženika 25. rujna 2008. te je naložena uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. Tužitelj je taj zahtjev istaknuo tvrdeći da prvotuženik nije ispunio obvezu plaćanja kupoprodajne cijene nastalu na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnine i aneksa tom ugovoru.

56. Ugovor se raskida zbog neispunjenja izjavom strane ugovora. Tako je određeno člankom 360. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022., dalje: ZOO). Posljedice raskida ugovora određene su člankom 368. ZOO. Jedna od posljedica je da strana koja je ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala. Međutim, u trenutku donošenja presude zbog ogluhe povrat onoga što je dao, tužitelju, nije bio moguć jer nekretnine koje je predao prvotuženiku u vlasništvo više ne postoje.

57. No kao što će biti u nastavku izloženo, na temelju presude zbog ogluhe svakako nije nastala prvotuženikova obveza da tužitelju vrati nekretnine, čak i da postoje, a to stoga što prvotuženik nije stekao nekretnine od tužitelja na temelju ugovora o kupoprodaji.

58. Naime, u ovoj parnici izveden je dokaz saslušanjem tužitelja. On je izjavio da su sada pok. Ante Piplović, suprug Elene Piplović, Josip Poljak i on sklopili ugovor o ortaštvu. On i sada pok. Ante Piplović da su objednili sve čestice zemlje u jednu česticu i ishodili građevinsku dozvolu i financirali projekt. Za cijenu zemljišta da je trebao dobiti postotak u cijeni svih kvadrata. Izjavio je da je to bio poslovni projekt zbog kojega je osnovano društvo prvotuženika. On i sada pok. Ante Piplović da su ishodili građevinsku dozvolu i da su mogli zemljište prodati bez problema, međutim da su htjeli „oploditi zemlju“ odnosno više zaraditi tako što će izgraditi objekt na toj zemlji. On da je potpisao ugovor o kupoprodaji da bi unio zemlju u projekt. Za zemlju da nije trebao dobiti ništa, već da je po završetku projekta trebao dobiti 47,5 posto prihoda od prodaje stanova. Prihod od prodaje stanova da bi bio prihod prvotuženika kojega je osnovao Josip Poljak. Kazao je da se nakon ostvarenja prihoda i dobiti od prodaje stanova, dobit prvotuženika trebala isplatiti Josipu Poljaku koji je onda trebao ostvarenu dobit razdijeliti sada pok. Anti Piploviću i njemu, a sebi ostaviti pet posto kao naknadu za sudjelovanje u projektu.

59. Činjenice vezane za raspolaganje zemljištima koja su prethodno bila u tužiteljevu vlasništvu, baš kao što je i tužitelj iznio u iskazu, potvrdio je svjedok Josip Poljak. On je jedini član (osnivač) prvotuženika. To je vidljivo iz izvataka iz sudskog registra za prvotuženika. On je u iskazu izjavio da je postigao dogovor s tužiteljem i sada pok. Antom Piplovićem. Prema tom dogovoru supruga sada pok. Ante Piplovića da je trebala dati, svoju trećinu, a tužitelj 2/3 zemljišta, a on da je trebao pronaći izvor financiranja izgradnje zgrade na tom zemljištu. Tužitelj i prvotuženik sklopili su ugovor o kupoprodaji nekretnine kojim je prvotuženik formalno kupio nekretnine, odnosno kako je pojasnio prvotuženik nije dao novac kao kupoprodajnu cijenu već je dogovoreno da će prvotuženik isplatiti cijenu za zemljište nakon što bude izgrađena zgrada i prodani stanovi, kao i to da će nakon toga sada pok. Ante Piplović, tužitelj i prvotuženik podijeliti dobit od prodaje stanova. Izjavio je i da je tržišna cijena zemljišta bila oko 100,00 EUR, a da su oni u ugovoru značajno povišili cijenu, na 400,00 EUR, zbog toga što su tužitelj i sada pok. Ante Piplović trebali čekati dok se zgrada napravi da im se plati naknada za zemlju. Izjavio je da mu je poznato da je gospođa Piplović tužila prvotuženika zbog neisplate novca za zemljište. U tom postupku da je tužitelj također bio stranka i da se protivio tužbi jer je smatrao da nije u redu tražiti isplatu s obzirom da objekt nije završen niti prodan.

60. Iz iskaza tužitelja i svjedoka Josipa Poljaka zaključiti je da je stranački ugovor o kupoprodaji prividan pravni posao. To su izjavili tužitelj i svjedok Josip Poljak koji je osnivač član prvotuženika.

61. Takav ugovor prema članku 285. stavku 1. ZOO-a nema učinka među strankama. Utoliko učinci tog ugovora nisu mogli biti dokinuti presudom zbog ogluhe Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017. jer ugovor o kupoprodaji svakako nije imao nikakve učinke među strankama. Treba naglasiti da je ta presuda donesena prilikom odlučivanja o zahtjevu tužitelja da se raskine ugovor o kupoprodaji baš zbog neispunjenja obveze plaćanja kupoprodajne cijene.

62. No prema članku 285. stavku 2. ZOO-a ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost.

63. Volja je tužitelja bila predati prvotuženiku nekretninu u vlasništvo, a kao protučinidbu dobiti udio u dobiti prvotuženika koju će prvotuženik ostvariti prodajom stanova u zgradi koju će izgraditi na nekretnini koju će mu tužitelj predati. Takva je bila i volja prvotuženika. O tome je izjavo svjedok Poljak koji je, jednako kao i tužitelj izjavio da je zastupnica po zakonu prvotuženika, kćer svjedoka Poljaka, samo formalno bila na funkciji člana uprave prvotuženika, a da je on stvarno obavljao poslove koji se tiču poslovanja prvotuženika.

64. Imajući na umu stvarnu volju tužitelja i stvarnu volju prvotuženika zaključiti je da ugovor o kupoprodaji prikriva ugovor o tajnom društvu. Prema članku 148. stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/1993., 34/1999., 121/1999., 52/2000., 118/2003., 107/2007., 146/2008., 137/2009., 111/2012., 125/2011., 68/2013., 110/2015., 40/2019., 34/2022., 114/2022. i 18/2023., dalje: ZTD) tajno društvo nastaje ugovorom kojim jedna osoba (tajni član) ulaže neku imovinsku vrijednost u poduzeće druge osobe (poduzetnika) te na temelju toga uloga

stječe pravo sudjelovanja u dobiti i u gubitku poduzetnika. Stavkom 2. istog članka je propisano da ulog tajnoga člana ulazi u imovinu poduzetnika. Ulog tajnoga člana može se sastojati u novcu, stvarima i pravima čija se vrijednost može izraziti u novcu.

65. Dakle, zemljišta koja je predao prvotuženiku, tužitelj su ulog u tajno društvo i od kada ih je predao, to nije njegova imovina, niti ima kakva prava u odnosu na ta zemljišta. Naime, prema članku 156. ZTD-a ulog i udio u dobiti tajnome članu isplaćuju se u novcu, izuzev ako ugovorom o tajnome društvu nije što drugo određeno. Tužitelj pak nije niti tvrdio da je trebao primiti od prvotuženika drugu činidbu osim činidbe u novcu. I prema članku 157. ZTD-a u slučaju stečaja poduzetnika, tajni član društva ima glede prava na povrat svoga uloga položaj stečajnog vjerovnika, ali samo u odnosu na onaj dio uloga koji prelazi iznos njegovoga udjela u gubitku. Stoga je tužiteljevo vlasništvo zemljišta koja je prenio prvotuženiku prestalo kada ga je prenio prvotuženiku, a ovaj se na temelju njegove izjave da pristaje na uknjižbu, uknjižio kao vlasnik. Nakon toga, pa niti kao posljedica presude Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017. tužitelj nije mogao steći, niti je stekao kakva prava u odnosu na nekretninu sada označenu kao kat.čest.zem.5268/1, K.O. Solin upisanu u ZU 895 zemljišne knjige koju vodi Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Solinu. Iz iskaza saslušanog tužitelja i svjedoka Josipa Poljaka zaključiti je i to da su njih dvojica, a pored njih i sada pok. Ante Piplović, sklopili i ugovor o ortaštvu. Prema članku 637. ZOO-a ugovorom o ortaštvu uzajamno se obvezuju dvije ili više osoba uložiti svoj rad i/ili imovinu radi postizanja zajedničkog cilja. Ortaštvo je zajednica osoba i dobara bez pravne osobnosti. Treba dalje zaključiti da je ugovor o tajnom društvu tužitelja i prvotuženika zapravo provedba cilja postavljenog ortaštvom ugovorenim između tužitelja, Josipa Poljaka i sada pok. Ante Piplovića. To stoga što je prema iskazu tužitelja i svjedoka Josipa Poljaka postojao ugovor o ortaštvu tih osoba, a za postizanje cilja ortaštva osnovan je prvotuženik, a za postizanje krajnjeg cilja tužitelja, dakle cilja da participira u dobiti prvotuženika ostvarenoj prodajom stanova u zgradi koja se trebala izgraditi na zemljištu koje je predao tužitelj i supruga sada pok. Ante Piplovića, tužitelj je predao svoja zemljišta prvotuženiku kao ulog.

66. Dakle, tužitelj nije stekao suvlasništvo predmetne nekretnine (na temelju) kao posljedicu konstitucije iz presude Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017., pa je njegov zahtjev za utvrđenje da je suvlasnik nekretnine, a onda i sve ostale koji proizlaze iz tog zahtjeva, trebalo odbiti.

67. Treba kazati i to da svakako nije moguće tražiti izlučenje suvlasničkog dijela nekretnine koja čini stečajnu masu. Naime, izlučno pravo je pravo koje ovlašćuje svoga nositelja (izlučnog vjerovnika) da od stečajnog dužnika zahtijeva da se iz stečajne mase izdvoji ili da mu se preda određeni predmet ako on ne spada u stečajnu masu i ako dokaže da ima valjanu pravnu osnovu na kojoj temelji svoj zahtjev za njegovo izdvajanje (najčešće se radi o pravu vlasništva). Kao što je već navedeno, tužitelj je predao prvotuženiku stvari koje više ne postoje i u odnosu na koje više nema nikakva prava. No da je i predao suvlasnički dio nekretnine i da kojim slučajem ima prava u odnosu na suvlasnički dio ne bi bio ovlašten tražiti izlučenje/ predaju suvlasničkog dijela. Naime, kada je stvar koja je dio stečajne mase u suvlasništvu više osoba, pa je stečajni dužnik jedan od suvlasnika, ne dolazi do izlučenja suvlasničkog dijela stvari iz stečajne mase, već se provodi postupak razvrgnuća suvlasništva (članak 47.-56. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim

pravima ("Narodne novine broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 152/14., 81/2015. i 194/2017., dalje: ZV). Svaki suvlasnik koji je sudjelovao u razvrgnuću stječe na temelju sporazuma o razvrgnuću ili pravomoćne odluke suda o razvrgnuću, a na zakonom određeni način pravo vlasništva i/ili neko drugo pravo, izvodeći ga iz onog svoga suvlasničkoga dijela s kojim je sudjelovao u tom razvrgnuću, a koji mu istodobno prestaje (članak 55. stavak 1. ZV). Onaj tko je na ovaj način postao (samo)vlasnik ima izlučno pravo u odnosu na stvar koja mu pripada.

68. U stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom sud je rješenjem poslovnog broja 4 St-158/2017-152 od 16. rujna 2022. odredio prodaju imovine stečajnog dužnika i to nekretnine označene kao kat.čest.zem. 5268/1 upisane u ZU 895 K.O. Solin u naravi vinograd površine 1028 m² i oranica površine 891 m², na kojoj postoji upisano razlučno pravo drugotuženika.

69. U izvatku iz zemljišne knjige broj 895 upisana je nekretnina oznake kat.čest. 5268/1, vinograd, oranica, a kao vlasnik nekretnine upisan je prvotuženik. Drugotuženik je upisan kao ovlaštenik založnog prava na temelju ugovora o naplatnom postupanju- prodaji potraživanja od 11. veljače 2020.

70. Propisano je člankom 297. stavkom 1. ZV-a da je založno pravo ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari (zalogu) koje ovlašćuje svog nositelja (založnoga vjerovnika) da određenu tražbinu, ne bude li mu o dospelju ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari, ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti.

71. Propisano je člankom 300. ZV-a da se zalog opterećuje založnim pravom u korist svagdašnjega vjerovnika određene tražbine čije se namirenje time osigurava.

72. Propisano je člankom 304. stavcima 1. i 2. ZV-a da je hipoteka dobrovoljno založno pravo koje se na stvari osniva bez predaje stvari vjerovniku u posjed i koje ga ne ovlašćuje da drži zalog u posjedu. Na nekretninama je moguće osnovati založno pravo jedino kao hipoteku.

73. Založno pravo na predmetnoj nekretnini zasnovano je na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 30. listopada 2008. radi osiguranja tražbine vjerovnika BKS Bank AG u iznosu od 1.859.000,00 EUR te na temelju Aneksa br.1. Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini i neposrednom provođenju prisilne ovrhe od 12. travnja 2012. radi osiguranja tražbine vjerovnika BKS Bank AG u iznosu od 2.275.000,00 EUR. Nositelj založnog prava BKS Bank AG je postao drugotuženik, nakon što je to pravo na njega preneseno temeljem ugovora o naplatnom postupanju- prodaji potraživanja od 11. veljače 2020., a što je vidljivo iz izvatka iz zemljišne knjige sa stanjem na dan 15. studenoga 2022.

74. Tužitelj je na ročištu glavne rasprave koje je održano 20. rujna 2023. predao rješenje ovog suda poslovnog broja 4 St-158/2017-205 od 18. kolovoza 2023. Sud je uzeo u obzir ovu ispravu, stoga što je s obzirom na datum kada je sastavljena tužitelj nije mogao dostaviti ranije. Tim rješenjem sud je ponuditelju- razlučnom

vjerovniku SALONA DOM d.o.o. dosudio imovinu prvotuženika, nekretninu oznake kat.čest. 5268/1. Ponuditelj- razlučni vjerovnik SALONA DOM d.o.o. oslobođen je polaganja kupovnine za nekretninu te je određeno da će mu se nekretnina predati u posjed nakon što namiri troškove unovčenja. Do zaključenja glavne rasprave nije dostavljen dokaz da je ovo rješenje pravomoćno, niti je dostavljen dokaz da je donesen zaključak o predaji nekretnine kupcu prema članku 108. stavku 4. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020. i 114/2022.), dakle dokaz da je došlo do promjene vlasništva predmetne nekretnine. No, iz obrazloženja tog rješenja je vidljivo da je došlo do promjene založnog vjerovnika (razlučnog vjerovnika), odnosno da drugotuženik više nema založno pravo u odnosu na predmetnu nekretninu. Naime, vidjeti je iz obrazloženja ovog rješenja da je drugotuženik prenio tražbinu osiguranu založnim pravom na predmetnoj nekretnini ugovorom o ustupu tražbine koji je s trgovačkim društvom SALONA DOM d.o.o. sklopio 1. lipnja 2023.

75. Propisano je člankom 319. ZV-a ako tražbina osigurana založnim pravom prijeđe na bilo kojem pravnom temelju na drugu osobu, na nju je time ujedno prešlo i to založno pravo bez posebnoga pravnoga temelja za to i bez posebnoga načina stjecanja, osim ako je što drugo bilo određeno.

76. S obzirom na to da drugotuženik više nema založno pravo na predmetnoj nekretnini, on ne stoji u bilo kakvom odnosu na nekretninu, pa je i samo zbog toga neosnovan bilo kakav zahtjev prema drugotuženiku. Pored toga, a s obzirom na utvrđenje da tužitelj nije suvlasnik nekretnine, ne može prema drugotuženiku, niti bilo kome drugome tražiti brisanje upisanih založnih prava i zabilježbi, pa je i u tom dijelu tužbeni zahtjev trebalo odbiti.

77. Tuženici su istaknuli i prigovor da su propuštanje podnošenja odgovora na tužbu u postupku koji se pred Općinskim sudom u Splitu vodio pod poslovnim brojem P-10178/15 i propuštanje podnošenja žalbe protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovnog broja P-10178/15 od 16. siječnja 2017. pobojne pravne radnje prema Stečajnom zakonu ("Narodne novine" broj 71/2015., 104/2017. i 36/2022., dalje:SZ) kojima se pogodovalo tužitelju.

78. Propisano je člankom 198. SZ-a da stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama SZ-a pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika). S pravnom radnjom izjednačeno je i propuštanje zbog kojega je stečajni dužnik izgubio kakvo pravo ili kojim su protiv njega imovinskopравни zahtjevi bili zasnovani, održani ili osigurani.

79. Propisano je člankom 212. stavkom 9. SZ-a da se pravne radnje dužnika mogu pobijati i isticanjem prigovora u parnici bez vremenskoga ograničenja iz stavka 2. tog članka.

80. Međutim, ta radnja nije pobojna jer nije rezultirala remećenjem prava na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, niti je tužitelj tom radnjom stavljen u

povoljniji položaj, a što je nužna pretpostavka pobijanja pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka.

81. Stoga je na temelju svega navedenog sud odbio tužiteljeve zahtjeve, kao što je i sadržano u izreci ove presude.

82. Propisano je člankom 154. stavkom 1. ZPP-a da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješaću naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Tužitelj je u cijelosti izgubio parnicu, pa je dužan tuženicima naknaditi troškove parničnog postupka.

83. Sukladno članku 155. ZPP. i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022. i 126/2022., dalje: Tarifa) sud je priznao prvotuženiku kao potrebne za vođenje ove parnice troškove sastava odgovora na tužbu po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.8.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 20. ožujka 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 3. svibnja 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 20. rujna 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 124,43 EUR / 937,50 kn te trošak sastava podneska po punomoćniku odvjetniku od 23. svibnja 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.8.1. Tarife).

84. Stoga je sud je prihvatio zahtjev prvotuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 18.788,58 EUR / 141.562,56 kn.

85. Sud je odbio zahtjev prvotuženika da mu tužitelj naknadi više traženi trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 1.368,70 EUR / 10.312,47 kn jer trošak zastupanja na ročištu za objavu presude sukladno Tbr.9.3. Tarife može iznositi najviše 50 bodova, a svakako prvotuženika na ročištu za objavu presude nije zastupao punomoćnik odvjetnik.

86. Sukladno članku 155. ZPP. i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022. i 126/2022.) sud je priznao drugotuženiku kao potrebne za vođenje ove parnice troškove sastava odgovora na tužbu po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.8.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 20. ožujka 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 3. svibnja 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu koje je održano 20. rujna 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn (Tbr.9.1 Tarife) te trošak sastava podneska po punomoćniku odvjetniku od 15. svibnja 2023. u iznosu od 124,43 EUR / 937,50 kn (Tbr.8.1. Tarife).

87. Stoga je sud je prihvatio zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 15.055,75 EUR / 113,437,55 kn sa

zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a.

88. Sud je odbio zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi trošak sastava podneska od 21. travnja 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn jer ta radnja nije bila potrebna za vođenje postupka. Iz istog razloga sud je odbio i zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi trošak sastava podneska od 2. svibnja 2023. u iznosu od 3.732,83 EUR / 28.125,00 kn. Sud je odbio i više traženi trošak sastava podneska od 15. svibnja 2023. u iznosu od 3.608,40 EUR / 27.187,50 kn jer je riječ o podnesku u prilogu kojeg je tuženik dostavio isprave, pa mu pripada nagrada prema određenjima Tbr.8.3. Tarife, a ne Tbr. 8.1. Tarife kako je tražio. Dakle, sud je odbio zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 11.074,06 EUR / 83.437,50 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate.

89. Stoga je o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u izreci rješenja pod točkama II, III, IV i V.

U Splitu 3. studenoga 2023.

Sudac
Ana Misir Šarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Odvjetnik Željko Bartulović
- Odvjetnik Goran Lučić
- Odvjetnik Filip Ivan Žuro
- u spis

Broj zapisa: **9-3085f-10913**

Kontrolni broj: **045ba-e606e-0c9c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.